

Justitiedepartementet
Grundlagsenheten

Remissyttrande över betänkandet Ny dataskyddslag (SOU 2017:39)

Ju2017/04264/L6

I betänkandet föreslås vissa kompletterande bestämmelser till dataskyddsförordningen. Kriminalvården konstaterar att merparten av dess kärnverksamhet kommer att falla utanför dataskyddsförordningens tillämpningsområde för att i stället regleras av författningsförslag som lämnas av Utredningen om 2016 års dataskyddsdirektiv. Delar av Kriminalvårdens verksamhet kommer dock att beröras av dataskyddsförordningen. Det avser bl.a. myndighetens administrativa verksamhet men också de delar av myndighetens uppdrag som inte omfattas av dataskyddsdirektivet.

Kriminalvården har, utifrån de intressen som myndigheten har att beakta, i allt väsentlig inga synpunkter på utredningens förslag och bedömningar. Inte desto mindre står det klar att det nya regelverket innehåller begrepp och uttryck som är vaga till sin innebörd, t.ex. ”allmänt intresse” och ”rättslig förpliktelse”. Det skapar enligt Kriminalvården osäkerhet om vilken personuppgiftsbehandling som är tillåten. Det är därför angeläget att propositionen, så långt som möjligt, innehåller anvisningar som skapar förutsättningar för en förutsebar och enhetlig rättstillämpning.

Enligt utredningen framgår myndigheternas uppdrag och åligganden av författningar, regeringsbeslut och kommunala reglementen, antagna i enlighet med grundlagens bestämmelser om normgivningskompetens och kommunalt självstyre. De åtgärder som myndigheterna vidtar i syfte att utföra dessa uppdrag eller uppfylla dessa åligganden har enligt utredningen därmed i sig en legal grund. Utredningen konstaterar emellertid även att alla myndigheter utför en rad administrativa uppgifter som krävs för att myndigheten ska fungera, men som varken direkt eller indirekt kan sägas framgå av uppdraget. Som exempel nämns myndigheternas säkerhetsarbete. Även administrativa åtgärder som är nödvändiga för myndighetens förvaltning och funktion anses enligt utredningen vara rättsligt grundade i dataskyddsförordningens mening. Med hänsyn till de begränsade möjligheter som myndigheter bedöms få att behandla personuppgifter med stöd av den registrerades samtycke (artikel 6.1 a i dataskyddsförordningen) och att myndigheter inte längre kommer att kunna behandla personuppgifter med stöd av en intresseavvägning (artikel 6.1 f i dataskyddsförordningen) efterfrågar dock Kriminalvården fler exempel på sådana administrativa uppgifter som kan anses vara nödvändiga för en myndighets förvaltning och funktion, och därmed rättsligt grundade i dataskyddsförordningens mening. Kan t.ex. myndigheten, såsom en administrativ uppgift, behandla personuppgifter i syfte att informera personal på intranätet eller i personaltidningen?

De ekonomiska konsekvenserna av EU:s samlade dataskyddsreform är mycket svårbedömda enligt Kriminalvårdens mening. Även om många delar av regleringen överensstämmer med dagens bestämmelser så innebär ändå förslagen både skärpta och nya krav. Detta kommer oundvikligen att ge upphov till ökade kostnader avseende utveckling och förvaltning av såväl befintliga som nya IT-system. Vidare innebär dataskyddsreformen en generell ambitionshöjning vad gäller dataskyddsombudets uppgifter samt en utvidgning av dess åtaganden. Kriminalvården bedömning är att detta kräver mer resurser och kan komma att leda till ökade personalkostnader. För myndigheter som Kriminalvården som ska tillämpa såväl dataskyddsförordningen med kompletterande lagstiftning som dataskyddsdirektivet med kompletterande lagstiftning kommer det även att krävas omfattande utbildningsinsatser.

Detta yttrande har beslutats av generaldirektören Nils Öberg efter föredragning av chefen för sektionen för verksjuridik Eric Leijonram. I den slutliga handläggningen av ärendet har även deltagit chefsjuristen Elisabeth Lager.

Nils Öberg

Eric Leijonram

Sändlista

Justitiedepartementet

Samtliga avdelningar, nationella enheter och regioner